BENDROJO TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. kovo 16 d.*

„Energetika – Reglamentas (ES) 2017/459 – Komisijos priimtas tinklo kodeksas, apimantis „didinamųjų pajėgumų nustatymą“ – ACER sprendimas, kuriuo patvirtinamas didinamųjų pajėgumų projekto įgyvendinimas – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Komisijos kompetencijos nebuvimas – Reglamento (EB) Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalis, 7 straipsnio 3 dalis ir 8 straipsnio 6 dalis“

Sujungtose bylose T-684/19 ir T-704/19

Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (MEKH), įsteigta Budapešte (Vengrija), atstovaujama advokatų G. Stanka, J. Burai-Kovács, G. Szikla ir Á. Kulcsár,

ieškovė byloje T-684/19,

FGSZ Földgázszállító Zrt., įsteigta Siófok (Vengrija), atstovaujama advokatų M. Horányi, N. Niejahr ir S. Zakka,

ieškovė byloje T-704/19,

prieš

Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER), byloje T-684/19 atstovaujamą P. Martinet, D. Lelovitis ir N. Keyaerts, padedamų advokatų E. Ameye, M. de Sousa Ferro ir C. Nagy, ir byloje T-704/19 – P. Martinet, D. Lelovitis ir N. Keyaerts, padedamų advokatų E. Ameye ir M. de Sousa Ferro,

atsakovę,

palaikomą

Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control), atstovaujamos advokato S. Polster,

ir

Europos Komisijos, atstovaujamos O. Beynet ir A. Sipos,

įstojusių į bylą šalių,

* Proceso kalbos: anglų ir vengrų.

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2019 m. balandžio 9 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) sprendimą Nr. 05/2019 ir 2019 m. rugpjūčio 6 d. ACER apeliacinės tarybos sprendimą Nr. A-004-2019

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pradininkė V. Tomljenović, teisėjai V. Kreuschitz, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl ir I. Nõmm (pranešėjas),

posėdžio sekretorė A. Juhász-Tóth, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. spalio 27 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

1 2015 m. ieškovė byloje T-704/19 *FGSZ Földgázszállító Zrt.* (toliau – FGSZ), Vengrijos dujų perdavimo sistemos operatorė, ir jos Bulgarijos, Rumunijos ir Austrijos partnerės pradėjo regioninio bendradarbiavimo projektą, kurio paskirtis – padidinti energetinį nepriklausomumą naudojant Juodosios jūros dujas. Vykdant šį projektą, pavadintą „Rohuat/BRUA“, buvo numatyta padidinti pajėgumus dviejuose sujungimo taškuose: tarp Rumunijos ir Vengrijos ir tarp Vengrijos ir Austrijos.

2 2017 m. gegužės 26 d. projektas buvo padalytas į du atskirus projektus, vienas iš jų buvo susijęs su sujungimo tašku tarp Vengrijos ir Austrijos (toliau – projektas HUAT). Tuo tikslu FGSZ ir Austrijos dujų perdavimo sistemos operatorė *Gas Connect Austria GmbH* (toliau – GCA) pateikė prašymą įvertinti rinką dėl projekto HUAT pagal 2017 m. kovo 16 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/459, kuriuo nustatomas dujų perdavimo sistemų pajėgumų paskirstymo mechanizmų tinklo kodeksas ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 984/2013 (OL L 72, 2017, p. 1), 26 straipsnį.

3 2017 m. liepos 27 d. FGSZ ir GCA paskelbė bendrą vertinimo ataskaitą, kurioje padarė išvadą, kad tinklo naudotojai turi nesaistantį interesą dėl pajėgumo padidinimo, leidžiantį pradėti didinamųjų pajėgumų projektą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento 2017/459 3 straipsnio 9 punktą. Vis dėlto ataskaita parodė asimetrinį rezultatą, nes Austrijoje GCA nurodyta paklausa buvo beveik du kartus didesnė už nurodytą FGSZ Vengrijoje.

4 2017 m. spalio 19 d.–lapkričio 19 d. laikotarpiu FGSZ ir GCA, remdamosi Reglamento 2017/459 27 straipsnio 3 dalimi, surengė bendras viešas konsultacijas dėl projekto pasiūlymo.

5 2018 m. balandžio 6 d. FGSZ oficialiai pateikė ieškovei byloje T-684/19 *Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal* (MEKH), t. y. Vengrijos energetikos ir viešųjų paslaugų reguliavimo institucijai, pasiūlymą dėl didinamųjų pajėgumų projekto HUAT pagal Reglamento 2017/459 28 straipsnio 1 dalį, bet nurodė, kad ji nepritarė šio projekto įgyvendinimui ir dėl to nesiūlė vykdyti prekybos didinamaisiais pajėgumais aukciono, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 29 straipsnį.

6 2018 m. balandžio 9 d. GCA pateikė pasiūlymą dėl projekto HUAT Austrijos elektros energijos ir gamtinių dujų sektoriaus reguliavimo tarnybai, *Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft* (E-Control), įstojusiai į bylą palaikyti Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) reikalavimų.

7 2018 m. balandžio 27 d. *E-Control* priėmė sprendimą, kuriuo patvirtino projekto HUAT pasiūlymą.

8 2018 m. spalio 5 d. MEKH priėmė sprendimą atmesti projekto HUAT pasiūlymą.

9 2018 m. spalio 10 d. ACER nurodė MEKH ir *E-control*, kad konstatavo, jog per šešis mėnesius nuo tada, kai paskutinė nacionalinė reguliavimo institucija gavo projekto HUAT pasiūlymą, nebuvo priimta jokio suderinto sprendimo, todėl pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 713/2009, kuriuo įsteigiama Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (OL L 211, 2009, p. 1), 8 straipsnio 1 dalį ji buvo įgaliota priimti sprendimą dėl šio pasiūlymo.

10 2019 m. balandžio 9 d. ACER priėmė Sprendimą Nr. 05/2019, kuriuo patvirtino projekto HUAT pasiūlymą (toliau – pradinis sprendimas).

11 2019 m. birželio 6 ir 7 d. MEKH ir FGSZ pateikė ACER apeliacinei tarybai du skundus pagal Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnį.

12 2019 m. rugpjūčio 6 d. sprendimu ACER apeliacinė taryba atmetė dėl pradinio sprendimo pateiktus skundus (toliau – Apeliacinės tarybos sprendimas).

II. Procesas ir šalių reikalavimai

13 2019 m. spalio 7 ir 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai MEKH ir FGSZ pateiktus ieškinius.

14 2020 m. sausio 21 d. ir 22 d. Europos Komisija paprašė leisti įstoti į bylas T-684/19 ir T-704/19 palaikyti ACER reikalavimų.

15 2020 m. sausio 23 d. *E-Control* paprašė leisti įstoti į bylas T-684/19 ir T-704/19 palaikyti ACER reikalavimų.

16 2020 m. kovo 2 d. ir birželio 5 d. sprendimais Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkė leido Komisijai įstoti į bylą.

17 2020 m. balandžio 28 d. ir birželio 4 d. nutartimis Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkė leido *E-Control* įstoti į bylą.

18 2020 m. gruodžio 22 d., taikant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 27 straipsnio 3 dalį, byla buvo paskirta naujam teisėjui pranešėjui, posėdžiaujančiam antrojoje kolegijoje.

19 2021 m. liepos 27 d. nutartimi Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkė nusprendė sujungti bylas T-684/19 ir T-704/19, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas galutinis sprendimas. Toje pačioje nutartyje ji atmetė ACER dėl FGSZ pateiktą prašymą

užtikrinti atsiliepimo į ieškinį byloje T-684/19 priedo – Apeliacinės tarybos sprendimo – konfidencialumą, nes FGSZ neišvengiamai žinojo apie minėtą sprendimą, kadangi šis buvo jai skirtas.

20 Antrosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

21 Remdamasis teisėjo pranešėjo siūlymu, Bendrasis Teismas (antroji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, 2019 m. gruodžio 13 d. pateikė šalims klausimus raštu.

22 Kadangi vienas antrosios išplėstinės kolegijos teisėjas negalėjo dalyvauti nagrinėjant bylą, Bendrojo Teismo pirmininkas paskyrė kitą teisėją į kolegiją.

23 MEKH Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti „pradinį ACER apeliacinės tarybos patvirtintą sprendimą“,

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

24 FGSZ Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti pradinį sprendimą ir Apeliacinės tarybos sprendimą,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti pradinio sprendimo 1 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 2 straipsnio 4 dalį, patvirtintą Apeliacinės tarybos sprendimu,

– nepatenkinus ir šio reikalavimo, panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą,

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

25 ACER Bendrojo Teismo prašo:

– Byloje T-684/19

– pripažinti pirmojo pagrindo pirmą ir antrą dalis, taip pat antrojo pagrindo antrą dalį nepriimtinomis,

– kartu arba subsidiariai nuspręsti, kad visi ieškinio pagrindai yra nepagrįsti, ir dėl to atmesti visą ieškinį,

– priteisti iš MEKH bylinėjimosi išlaidas.

– Byloje T-704/19

– pripažinti nepagrįstais visus ieškinio pagrindus ir atmesti visą ieškinį,

– priteisti iš FGSZ bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija ir *E-Control* Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

27 2020 m. lapkričio 6 d. posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus. Be to, FGSZ atsisakė ieškinio, kiek jis buvo pareikštas dėl pradinio sprendimo, ir tai buvo užfiksuota posėdžio protokole.

III. Dėl teisės

28 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kitaip nei FGSZ, kuri per teismo posėdį atsisakė ieškinio dėl pradinio sprendimo, MEKH savo ieškinyje ginčija tiek pradinį, tiek Apeliacinės tarybos sprendimą. Taigi reikia išnagrinėti pastarojo ieškinio priimtinumą, kiek jis pareikštas dėl pradinio sprendimo.

A. Dėl ieškinio byloje T-684/19 priimtinumo, kiek jis pareikštas dėl pradinio sprendimo

29 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 263 straipsnyje nustatytos ieškinio priimtinumo sąlygos priskirtinos prie su viešąja tvarka susijusių nepriimtinumo pagrindų, todėl Bendrasis Teismas turi juos išnagrinėti savo iniciatyva (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Pebagua / Komisija*, C-204/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:425, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

30 Taikant šio sprendimo 21 punkte nurodytas proceso organizavimo priemones, šalys pateikė savo nuomonę dėl ieškinių priimtinumo, kiek jie pareikšti dėl pradinio sprendimo, atsižvelgiant, pirma, į 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/942, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (OL L 158, 2019, p. 22), pakeitusio Reglamentą Nr. 713/2009, 34 konstatuojamąją dalį, 28 straipsnio 1 dalį ir 29 straipsnį ir, antra, į SESV 263 straipsnio penktą pastraipą.

31 Visų pirma, dėl neprivilegijuotų ieškovų pareikštų ieškinių reikia pažymėti, kad SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje patikslinta, jog „Sąjungos įstaigas ar organus steigiantys aktai gali nustatyti konkrečias sąlygas ir tvarką, reguliuojančias fizinių ar juridinių asmenų ieškinių dėl šių įstaigų ar organų aktų, galinčių jiems turėti teisinių padarinių, pateikimą“.

32 Šioje byloje konkrečios SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje numatytų ieškinių pateikimo sąlygos ir tvarka numatytos Reglamente 2019/942.

33 Pagal suformuotą jurisprudenciją procedūrinės normos paprastai laikomos taikytinomis nuo jų įsigaliojimo momento, skirtingai nei materialinės normos, kurios paprastai aiškinamos kaip taikytinos iki jų įsigaliojimo susidariusioms situacijoms, tik jeigu iš šių normų teksto, tikslo ar struktūros aiškiai matyti, kad turi būti pripažintas toks jų poveikis (žr. 2015 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Moravia Gas Storage*, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

34 Tuo remiantis darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju procedūrinės normos, taikytinos siekiant nustatyti dėl pradinio sprendimo pareikšto ieškinio priimtinumą byloje T-684/19, yra numatytos Reglamente 2019/942. Svarbu pažymėti, kad laikotarpiu nuo tada, kai priimtas pradinis sprendimas (2019 m. balandžio 9 d.), iki tada, kai Apeliacinė taryba priėmė savo sprendimą (2019 m. rugpjūčio 6 d.), Reglamentas Nr. 713/2009 buvo pakeistas Reglamentu 2019/942, įsigaliojusiu 2019 m. liepos 4 d.

35 Antra, iš Reglamento 2019/942 34 konstatuojamosios dalies ir 28 bei 29 straipsnių matyti, kad fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie nesutinka su ACER sprendimu, kuris yra jiems skirtas arba kuris yra konkrečiai ir tiesiogiai su jais susijęs, turi kreiptis į Apeliacinę tarybą, kai tik jie turi tokią galimybę. Jei tokia galimybė egzistuoja, jie Bendrajame Teisme gali ginčyti tik minėtos Apeliacinės tarybos sprendimą.

36 Pirmiausia, Reglamento 2019/942 34 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„[K]ai ACER suteikiami įgaliojimai priimti sprendimus, suinteresuotosioms šalims, siekiant supaprastinti procesą, turėtų būti suteikta teisė apskųsti sprendimus Apeliacinei tarybai, kuri turėtų būti ACER dalis, tačiau nepriklausytų jos administravimo ir reguliavimo struktūrai. Siekiant užtikrinti, kad Apeliacinė taryba veiktų ir būtų visiškai nepriklausoma, ji turėtų turėti atskirą ACER biudžeto eilutę. Siekiant tęstinumo Apeliacinės tarybos nariai turėtų būti skiriami arba jų kadencija atnaujinama tokia tvarka, kad Apeliacinės tarybos sudėtį būtų galima keisti iš dalies. Apeliacinės tarybos sprendimai gali būti užginčijami Europos Sąjungos Teisingumo Teisme (toliau – Teisingumo Teismas).“

37 Be to, Reglamento 2019/942 29 straipsnyje „Ieškinių pareiškimas Teisingumo Teisme“ nurodyta, kad „[i]eškiniai dėl pagal šį reglamentą priimto ACER sprendimo panaikinimo ar ieškiniai dėl to, kad ji nesiėmė veiksmų per taikomus terminus, Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti pareiškiami tik užbaigus 28 straipsnyje nurodytą skundų nagrinėjimo procedūrą [pasinaudojus 28 straipsnyje nurodyta skundų nagrinėjimo procedūra] <…>“.

38 Galiausiai, Reglamento 2019/942 28 straipsnio „Sprendimai, dėl kurių gali būti teikiami skundai“ 1 dalyje numatyta, kad „[k]iekvienas fizinis ar juridinis asmuo, įskaitant reguliavimo institucijas, gali pateikti skundą dėl 2 straipsnio d punkte nurodyto sprendimo, skirto tam asmeniui, arba dėl sprendimo, kuris, nors ir skirtas kitam asmeniui, yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su tuo asmeniu“. Pagal šio straipsnio 2 dalį „Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl skundo per keturis mėnesius nuo skundo pateikimo“.

39 Vadinasi, kadangi pradinis sprendimas galėjo būti apskųstas Apeliacinei tarybai, iš kartu aiškinamų Reglamento 2019/942 34 konstatuojamosios dalies ir 28 bei 29 straipsnių išplaukia, kad Bendrajame Teisme gali būti ginčijamas tik Apeliacinės tarybos sprendimas.

40 Trečia, darant prielaidą, kad Reglamentas Nr. 713/2009 taikytinas *ratione temporis*, būtų padaryta tokia pati išvada, nes šio reglamento 20 straipsnyje buvo numatyta, kad „[p]agal Sutarties [263] straipsnį <…> [Bendrajam] Teismui gali būti pateiktas ieškinys, kuriame ginčijamas Apeliacinės tarybos priimtas sprendimas, o tais atvejais, kai Apeliacinė taryba tokios teisės neturi, Agentūros priimtas sprendimas“ (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 24 d. Sprendimo *Austrian Power Grid ir Vorarlberger Übertragungsnetz / ACER*, T-333/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:760, 31 ir 32 punktus).

41 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, MEKH negali prašyti panaikinti pradinio sprendimo.

42 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškinys byloje T-684/19 turi būti pripažintas nepriimtinu, kiek jis pareikštas dėl pradinio sprendimo.

B. Dėl ieškinių pagrįstumo

43 Grįsdamos savo atitinkamus ieškinius MEKH ir FGSZ iš esmės nurodo keturiolika pagrindų. Bendrasis Teismas mano, kad pakanka išnagrinėti pirmąjį byloje T-684/19 nurodytą pagrindą, kuriuo MEKH nurodo Reglamento 2017/459 V skyriaus neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

44 MEKH teigia, kad Reglamento 2017/459 V skyrius yra neteisėtas, nes šiuo skyriumi viršijami įgaliojimai, Komisijai suteikti pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (OL L 211, 2009, p. 36; klaidų ištaisymai OL L 249, 2015, p. 30, OL L 309, 2009, p. 87 ir OL L 229, 2009, p. 29), ir kad dėl to jis turi būti pripažintas netaikytinu šiose bylose pagal SESV 277 straipsnį.

45 ACER, palaikoma Komisijos, teigia, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas yra nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

1. Dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumo

46 Pirma, ACER teigia, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas nepriimtinas, nes pagal Reglamento 2019/942 29 straipsnį Bendrajame Teisme galima remtis tik jos Apeliacinėje taryboje nurodytais pagrindais.

47 Tiesa, kad MEKH nenurodė ACER apeliacinei tarybai prieštaravimo dėl Reglamento 2017/459 V skyriaus teisėtumo.

48 Be to, ACER iš esmės teisingai pažymi, kad Reglamento 2019/942 29 straipsnyje įtvirtinta pareiga prieš pareiškiant ieškinį Europos Sąjungos Teisingumo Teisme pirma pasinaudoti skundų nagrinėjimo procedūra Apeliacinėje taryboje iš principo reiškia, kad tai tarybai nepateikti pagrindai negali būti pirmą kartą pateikti Bendrajame Teisme pareiškiant ieškinį dėl panaikinimo. Iš tiesų, kadangi šis ieškinys pareikštas tik dėl šios Apeliacinės tarybos sprendimo, jame galima remtis tik tomis faktinėmis ir teisinėmis bylų aplinkybėmis, kurios buvo nurodytos Apeliacinei tarybai.

49 Vis dėlto toks požiūris netinkamas dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo, pirmą kartą pateikto Bendrajame Teisme, nes bet kuriuo atveju tokio pobūdžio argumentų pateikimas ACER Apeliacinei tarybai nebūtų buvęs veiksmingas.

50 Iš tiesų iš SESV nustatytos teisėkūros ir teismų sistemos matyti, kad pagal SESV 277 straipsnį iš esmės tik Europos Sąjungos teismas įgaliotas pripažinti visuotinai taikomą aktą negaliojančiu ir dėl to paskelbti jam apskųstą individualų aktą netaikytinu, tačiau institucijai, kuriai paduotas skundas, Sutartyse tokia kompetencija nesuteikta (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *BCE / Cerafogli*, T-787/14 P, EU:T:2016:633, 49 punktą).

51 Vadinasi, kadangi ACER apeliacinė taryba neturėjo teisės vertinti Reglamento 2017/459 V skyriaus galiojimo, o, priešingai, turėjo jį taikyti tol, kol Sąjungos teismas nenustatė jo galimo neteisėtumo, MEKH negali būti priekaištaujama tai, kad minėtoje Apeliacinėje taryboje nesirėmė minėto skyriaus neteisėtumu.

52 Antra, ACER triplike pažymi, kad „[SESV] 263 straipsnyje nustatytas terminas, per kurį buvo galima užginčyti [Reglamento 2017/459] galiojimą, buvo praleistas pareiškiant ieškinį“.

53 Šiuo klausimu iš paties SESV 277 straipsnio teksto matyti, kad galimybė remtis visuotinai taikomo akto neteisėtumu kilus dėl jo ginčui egzistuoja, „nepriklausomai nuo to, kad pasibaigė SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje numatytas terminas“.

54 Be to, tiek, kiek pateikdama šiuos argumentus ACER remiasi jurisprudencija, pagal kurią fizinis ar juridinis asmuo, kuris nepareiškė ieškinio dėl inkriminuojamo akto per tam nustatytą terminą, negali remtis SESV 277 straipsnyje numatytu neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, reikia pažymėti kad ši jurisprudencija taikoma tik tuo atveju, jei toks ieškinys neabejotinai būtų buvęs priimtinas (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Schintgen / Komisija*, T-343/02, EU:T:2004:111, 26 punktą; taip pat šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 41 ir 42 punktus ir 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Georgsmarienhütte ir kt.*, C-135/16, EU:C:2018:582, 14 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Nagrinėjamu atveju negalima teigti, kad akivaizdu, jog MEKH pateikto ieškinio dėl Reglamento 2017/459 panaikinimo priimtinumas buvo akivaizdus. Priešingai, kadangi tai yra visuotinai taikomas aktas, dėl kurio reikia patvirtinti įgyvendinimo priemones, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, o MEKH nėra privilegijuotoji ieškovė, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio antrą pastraipą, tokio ieškinio priimtinumas buvo bent abejotinas.

56 Trečia, ACER iš esmės teigia, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas turi būti pripažintas nepriimtinu, nes Reglamentas 2017/459 nėra Apeliacinės tarybos sprendimo teisinis pagrindas, kadangi tas sprendimas priimtas įgyvendinant įgaliojimus, ACER deleguotus pagal Reglamentą Nr. 713/2009.

57 Tokiems argumentams taip pat negalima pritarti.

58 Iš tiesų, nors iš jurisprudencijos matyti, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas pagal SESV 277 straipsnį gali būti pateiktas tik dėl visuotinai taikomo akto, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai taikomas atvejui, dėl kurio pareikštas ieškinys, Teisingumo Teismas pripažino, kad ši sąlyga tenkinama ne tik dėl visuotinai taikomo akto nuostatų, kuriomis grindžiami ginčijami individualūs sprendimai, bet ir nuostatų, tiesiogiai teisiškai susijusių su tokiais sprendimais (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67–70 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

59 Tiesa, kaip pirmąjį ieškinio pagrindą MEKH nurodo Reglamento 2017/459 V skyriaus neteisėtumą motyvuodama tuo, kad dėl šio skyriaus viršyti Komisijai Reglamentu Nr. 715/2009 suteikti įgaliojimai. Kadangi Reglamente 2017/459 įtvirtintos normos, kurias ACER apeliacinė taryba taikė savo sprendime, neišvengiamai egzistuoja tiesioginis teisinis ryšys, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 58 punkte nurodytą jurisprudenciją.

60 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas yra priimtinas.

2. Dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo pagrįstumo

61 MEKH teigia, kad Reglamento 2017/459 V skyrius yra neteisėtas, nes pagal Reglamentą Nr. 715/2009 Komisijai neleidžiama priimti tinklo kodekso, kuriame būtų numatytas didinamųjų pajėgumų nustatymo procesas, galintis lemti operatoriaus pareigą atlikti atitinkamas investicijas tam, kad būtų sukurti šie pajėgumai.

62 Šį ieškinio pagrindą iš esmės sudaro dvi dalys. Pirma, MEKH tvirtina, kad Reglamento 2017/459 V skyrius nesuderinamas su Reglamento Nr. 715/2009 teisiniu pagrindu, t. y. SESV 114 straipsniu. Antra, ji mano, kad šis skyrius nepatenka į pagal šį reglamentą Komisijai suteiktus įgaliojimus priimti tinklo kodeksus.

63 ACER, palaikoma Komisijos, mano, kad abi šio ieškinio pagrindo dalys yra nepagrįstos. Pirmiausia ji teigia, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas netinkamas dėl trijų priežasčių.

64 Pirmoji ACER nurodyta priežastis susijusi su neteisingu teiginiu, kuriuo grindžiamas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, nes pagal Reglamento 2017/459 V skyrių perdavimo sistemos operatoriai neįpareigojami priimti investicinių sprendimų, kad būtų sukurta didinamųjų pajėgumų tinkle.

65 Su tokiu argumentu negalima sutikti.

66 Iš tiesų Reglamento 2017/459 V skyriuje nustatyta procedūra, kurią iš esmės sudaro septyni etapai; siekiant juos įvykdyti tam tikrais atvejais perdavimo sistemos operatoriai privalo skirti reikalingų investicijų, kad tinkle būtų sukurta didinamųjų pajėgumų.

67 Pirma, pagal Reglamento 2017/459 26 straipsnį atitinkami perdavimo sistemos operatoriai turi įvertinti sujungimo taškų (iš abiejų pusių) didinamojo pajėgumo paklausą rinkoje.

68 Antra, nors iš pirmesnio etapo matyti, kad didinamųjų pajėgumų projekto paklausa rinkoje gali egzistuoti, Reglamento 2017/459 27 straipsnyje numatyta, kad projektavimo etapą inicijuoja atitinkami perdavimo sistemos operatoriai.

69 Trečia, pagal Reglamento 2017/459 28 straipsnio 1 dalį atitinkami perdavimo sistemos operatoriai privalo pateikti didinamųjų pajėgumų projektą savo nacionalinei reguliavimo institucijai, kad ši jį patvirtintų.

70 Ketvirta, pagal Reglamento 2017/459 28 straipsnio 2 dalį kompetentingos nacionalinės reguliavimo institucijos turi patvirtinti arba pasiekti bendrą susitarimą dėl projekto.

71 Penkta, nacionalinėms reguliavimo institucijoms patvirtinus didinamųjų pajėgumų projektą, Reglamento 2017/459 29 straipsnyje patikslinta, kad šie didinamieji pajėgumai siūlomi aukcionuose siekiant gauti saistančius tinklo naudotojų įsipareigojimus pagal skirtingus pasiūlų lygius.

72 Šešta, iš Reglamento 2017/459 22–25 straipsnių matyti, kad arba nacionalinė reguliavimo institucija, arba perdavimo sistemos operatorius atlieka ekonominį vertinimą, remdamasis gautais saistančiais įsipareigojimais.

73 Galiausiai, septinta, jei bent vieno pasiūlos lygio, į kurį įtrauktas didinamasis pajėgumas, ekonominio vertinimo rezultatas abiejose sujungimo taško pusėse yra teigiamas, Reglamento 2017/459 22 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad „projektas pradedamas“. Jei teigiamo rezultato negaunama, „konkretus didinamųjų pajėgumų nustatymas nutraukiamas“.

74 Tuo remiantis darytina išvada, kad jei tenkinamos įvairios Reglamento 2017/459 V skyriuje nustatytos sąlygos, būtent yra saistantieji tinklo naudotojų įsipareigojimai sudaryti sutartį dėl pajėgumo, kuriais remiantis atliekant ekonominį vertinimą įrodomos pajėgumų padidinimo ekonominės perspektyvos, „projektas pradedamas“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 22 straipsnio 3 dalį, o tai reiškia, kad perdavimo sistemos operatorius turi sukurti didinamųjų pajėgumų, skirdamas būtinas investicijas.

75 Tokią išvadą padarė, beje, ir pačios ACER organai. Iš tikrųjų iš pačios pradinio sprendimo formuluotės (rezoliucinės dalies 2 straipsnio 4 dalis) matyti, kad ACER numatė FGSZ ir GCA pareigą įgyvendinti projektą HUAT iki 2024 m. spalio 1 d., jei atlikus šio projekto ekonominį vertinimą būtų gautas teigiamas rezultatas. Be to, ACER apeliacinė taryba savo sprendimo 99 punkte pati pripažino, kad kartu taikant Reglamento 2017/459 22 straipsnio 3 dalį ir 28 ir 29 straipsnius galėjo kilti tokia pareiga.

76 Kaip antrąją priežastį ACER nurodo tai, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas yra neveiksmingas, nes Apeliacinė taryba sprendimą priėmė remdamasi ne Reglamento 2017/459 V skyriumi, o Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnio 1 dalimi.

77 Reikia priminti, kad Apeliacinės tarybos sprendimu ACER vietoj nacionalinių reguliavimo institucijų įvykdė ketvirtąjį didinamųjų pajėgumų nustatymo proceso, numatyto Reglamento 2017/459 V skyriuje ir aprašyto šio sprendimo 66–73 punktuose, etapą.

78 Todėl dėl priežasčių, analogiškų išdėstytoms šio sprendimo 59 punkte, Apeliacinės tarybos sprendime, net jeigu jis priimtas remiantis Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnio 1 dalimi, taikytos Reglamento 2017/459 V skyriuje (taigi nuo jo priklauso to sprendimo teisėtumas) įtvirtintos taisyklės, todėl neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas nėra neveiksmingas, kaip teigia ACER.

79 Galiausiai kaip trečiąją priežastį ACER nurodo, kad MEKH ginčija tik Reglamento 2017/459 V skyriaus galiojimą, nors kitose šio reglamento nuostatose minimas didinamųjų pajėgumų sukūrimas tinkle.

80 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad aplinkybė, jog kitose Reglamento 2017/459 nuostatose minimas didinamųjų pajėgumų sukūrimas, bet jos aiškiai nenurodytos šiame neteisėtumu grindžiamame prieštaravime, neturi reikšmės, nes svarbu tik išsiaiškinti tai, ar minėto reglamento V skyrius, kuris buvo taikomas Apeliacinės tarybos sprendime, yra neteisėtas ir dėl to turėtų būti pripažintas netaikytinu šiose bylose pagal SESV 277 straipsnį.

81 Kadangi šie preliminarūs ACER prieštaravimai buvo atmesti, reikia išnagrinėti dviejų šio pagrindo dalių pagrįstumą.

a) Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamento 2017/459 nesuderinamumu su Reglamento Nr. 715/2009 teisiniu pagrindu, pagrįstumo

82 Iš esmės MEKH tvirtina, kad Reglamento 2017/459 V skyriuje Komisija negalėjo numatyti galimybės priimti perdavimo sistemos operatoriams skirtus sprendimus, įpareigojančius juos investuoti, ir nepažeisti Reglamento Nr. 715/2009 teisinio pagrindo, t. y. SESV 114 straipsnio, kuriame numatyta priimti suderinimo priemones, kurios negalėtų apimti teisinės tvarkos, pagal kurią priimami individualūs privatiems ūkio subjektams skirti sprendimai.

83 Taikant SESV 114 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, „Europos Parlamentas ir Taryba, spręsdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, pasikonsultavę su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, nustato priemones valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatoms, skirtoms vidaus rinkos sukūrimui ir veikimui, suderinti“.

84 Reglamento Nr. 715/2009 1 straipsnyje nurodyta, kad šio reglamento tikslas, be kita ko, yra „nustatyti nediskriminacines taisykles, reglamentuojančias teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo sistemomis sąlygas, atsižvelgiant į nacionalinių ir regioninių rinkų savitumą ir siekiant užtikrinti tinkamą dujų vidaus rinkos veikimą“, „palengvinti gerai veikiančios ir skaidrios didmeninės rinkos sukūrimą užtikrinant aukštą dujų tiekimo saugumo lygį“ ir „numatyti prieigos prie tinklo taisyklių derinimo priemones, kad būtų įmanoma vykdyti tarpvalstybinius dujų mainus“.

85 Pirma, reikia priminti, kad žodžių junginiu „priemonės, skirtos suderinti“ Sutarties autoriai, atsižvelgdami į suderintinos srities bendrą kontekstą ir ypatingas aplinkybes, norėjo Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikti diskreciją parinkti taikytiną suderinimo techniką, kuri būtų tinkamiausia norimam rezultatui pasiekti, ypač srityse, kurioms būdingi sudėtingi techniniai ypatumai (2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 102 punktą).

86 Antra, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, viena vertus, tam tikrose srityse rinkos vientisumui užtikrinti gali nepakakti suderinti vien visuotinai taikomų normų ir, kita vertus, remiantis SESV 114 straipsnio tekstu negalima daryti išvados, jog Sąjungos teisės aktų leidėjo priimtos priemonės pagal šį straipsnį turi būti skirtos tik valstybėms narėms (2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 106 ir 107 punktai).

87 Trečia, dėl to reikia konstatuoti, kad pagal SESV 114 straipsnį nedraudžiama Komisijai pagal Reglamentą Nr. 715/2009 parengti teisės aktų, kuriuose prireikus būtų nustatyta vieno ar kelių perdavimo sistemos operatorių pareiga atlikti investicijas, reikalingas didinamiesiems tinklo pajėgumams gauti, su sąlyga, kad minėta pareiga nėra akivaizdžiai netinkama jos suderinimo tikslams pasiekti.

88 Ketvirta, atsižvelgiant į galimą pakankamų tinklų pajėgumų egzistavimo svarbą užtikrinant tinkamą dujų vidaus rinkos veikimą ir tiekimo saugumą, reikia konstatuoti, kad pajėgumų padidinimo procesas, nurodytas Reglamento 2017/459 V skyriuje ir paaiškintas šio sprendimo 66–73 punktuose, gali būti nesunkiai siejamas su Reglamento Nr. 715/2009 tikslais, nurodytais jo 1 straipsnyje.

89 Vadinasi, šio ieškinio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

b) Dėl antros dalies, susijusios su tuo, kad dėl Reglamento 2017/459 V skyriaus viršijami Reglamentu Nr. 715/2009 Komisijai suteikti įgaliojimai, pagrįstumo

90 MEKH iš esmės teigia, kad Reglamento 2017/459 V skyriumi viršijamos Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalimi Komisijai suteiktų įgaliojimų priimti tinklo kodeksus ribos.

91 ACER, palaikoma Komisijos, mano, kad Reglamento 2017/459 nuostatos dėl didinamųjų pajėgumų atitinka Reglamentą Nr. 715/2009. Ji pažymi, kad taisyklių, susijusių su didinamaisiais pajėgumais, priėmimas iš esmės yra viršvalstybinis klausimas, kad šios taisyklės yra būtinos šio reglamento tikslams pasiekti ir kad jas apima Komisijos įgaliojimai, kurie jai leidžia iš dalies pakeisti neesmines to reglamento nuostatas priimant tinklo kodeksus, susijusius, be kita ko, su pajėgumų paskirstymu, tiekimo saugumu ir prijungimu prie tinklo.

92 Komisija taip pat akcentuoja didelių dujotiekių tinklų reglamentavimo svarbą siekiant tinkamo gamtinių dujų vidaus rinkos veikimo ir konkurencijos šioje rinkoje apsaugos, nes tokie tinklai yra natūralūs monopoliai, dėl kurių gali atsirasti piktnaudžiavimas, pavyzdžiui, strateginių investicijų į tinklo vystymą ir plėtrą apribojimas. Ji priduria, kad būtinybė užtikrinti tinkamą nacionalinių energetikos sistemų sujungimą, siekiant sukurti energijos vidaus rinką, išplaukia iš SESV 170, 172 ir 194 straipsnių.

93 Be to, Komisija iš esmės pažymi, kad, nepaisant struktūrinio dujų gamybos ir prekybos ir jų perdavimo atskyrimo, gali egzistuoti ekonominės paskatos neinvestuoti reikalingų investicijų infrastruktūros srityje, išlaikyti tinklo naudojimo mastą ir taikyti perkrovos tarifus. Dėl šios priežasties tiek Reglamente Nr. 715/2009, tiek 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančioje Direktyvą 2003/55/EB (OL L 211, 2009, p. 94), perdavimo sistemos operatoriams numatytos pareigos, susijusios su tarpvalstybinių perdavimo pajėgumų sukūrimu, o nacionalinėms reguliavimo institucijoms – pareiga užtikrinti jų laikymąsi.

94 Komisija taip pat teigia, kad iš Reglamento Nr. 715/2009 16 straipsnio 2 ir 5 dalių teksto matyti, jog tarptautinio paskirstymo sąvoka neišvengiamai reiškia galimybę padidinti esamą pajėgumą siekiant sukurti veiksmingą energijos vidaus rinką ir apsaugoti konkurenciją šioje rinkoje. Be to, ji iš esmės primena, kad perdavimo sistemos operatorių pareiga priimti sprendimą investuoti, kai tenkinamos tam tikros sąlygos, yra būtina norint pasiekti tarpvalstybinių pajėgumų koordinuoto paskirstymo tikslą, nurodytą Direktyvos 2009/73 42 straipsnio 2 dalies a punkte.

95 Pirma, Bendrasis Teismas primena, kad Reglamento 2017/459 teisinis pagrindas yra Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalis ir 7 straipsnio 3 dalis ir juo „nustatomas dujų perdavimo sistemų pajėgumų paskirstymo mechanizmų tinklo kodeksas ir panaikinamas 2013 m. spalio 14 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 984/2013, kuriuo nustatomas dujų perdavimo sistemų pajėgumų paskirstymo mechanizmų tinklo kodeksas ir papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2009 (OL L 273, 2013, p. 5), kuriame buvo įtvirtintas ankstesnis kodeksas. Reglamento 2017/459 V skyrius skirtas „didinamųjų pajėgumų nustatymo procesui“. Kaip paaiškinta šio sprendimo 67–74 punktuose, dėl šio proceso dujų perdavimo sistemos operatorius gali būti įpareigotas sukurti didinamųjų pajėgumų toje sistemoje, jei tenkinamos tam tikros sąlygos.

96 Antra, Komisijai suteiktas įgaliojimas priimti tinklo kodeksus kyla pagal Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalį, 7 straipsnio 3 dalį ir 8 straipsnio 6 dalį. Iš tiesų, kartu aiškinant šias nuostatas matyti, kad Komisija turi teisę priimti tinklo kodeksus tam tikrose išsamiai

išvardytose srityse vietoj Europos dujų perdavimo sistemos operatorių tinklo (toliau – ENTSO-G), kuris pagal minėto reglamento 4 straipsnį yra visų dujų perdavimo sistemos operatorių bendradarbiavimo Sąjungos lygmeniu struktūra.

97 Pirma, kalbant apie Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnį, reikia pažymėti, kad jame nustatyta tinklo kodeksų priėmimo procedūra. Nors pagal šią procedūrą numatyta, kad ENTSO-G parengia tinklo kodeksus kartu su ACER ir Komisija, to straipsnio 11 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad „jei ENTSO-G neparengia tinklo kodekso <…>, Komisija savo iniciatyva gali priimti vieną ar kelis tinklo kodeksus 8 straipsnio 6 dalyje nustatytose srityse“. Taigi Komisijai deleguoti įgaliojimai priimti tinklo kodeksus apima tik tas sritis, kuriose ENTSO-G galėjo juos, t. y. tuos, kurie numatyti šio reglamento 8 straipsnio 6 dalyje, priimti.

98 Antra, Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalies antroje pastraipoje patikslinta, kad tinklo kodekse nustatytos priemonės „skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant“ ir „tvirtinamos pagal 28 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu“. Pastarojoje nuostatoje daroma nuoroda į 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124), vadinamojo „komitologijos sprendimo“, iš dalies pakeisto 2006 m. liepos 17 d. Tarybos sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006, p. 11), 5a straipsnio 1–4 dalis. Tokia pati nuoroda pateikiama Reglamento Nr. 715/2009 7 straipsnio 3 dalyje, susijusioje su Komisijos daromais esamų tinklo kodeksų pakeitimais.

99 Trečia, dėl šios priežasties šioje dalyje pirmiausia reikia išnagrinėti, ar Reglamento 2017/459 V skyrius gali būti taikomas sritims, numatytoms Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalyje, į kurias daroma nuoroda šio reglamento 6 straipsnio 11 dalies pirmoje pastraipoje. Jei atsakymas būtų neigiamas, toliau reikės išnagrinėti, ar šis skyrius prilygsta neesminės Reglamento Nr. 715/2009 nuostatos pakeitimui, kuris leidžiamas pagal to paties reglamento 6 straipsnio 11 dalies antrą pastraipą ir 7 straipsnio 3 dalį.

1) Dėl Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalies pirmoje pastraipoje ir 8 straipsnio 6 dalyje Komisijai suteiktų įgaliojimų apimties

100 Dėl šio sprendimo 97 punkte nurodytų priežasčių Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalimi deleguotų įgaliojimų apimtis apribota šio reglamento 8 straipsnio 6 dalyje, kurią dėl to reikia išaiškinti, išvardytomis sritimis.

101 Pagal suformuotą jurisprudenciją, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2005 m. birželio 7 d. Sprendimas *VEMW ir kt.*, C-17/03, EU:C:2005:362, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

i) Dėl pažodinio Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies aiškinimo

102 Tarp Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalyje išvardytų sričių, dėl kurių numatyta priimti Tinklo kodeksą, g punkte numatytos „pajėgumų paskirstymo ir perkrovos valdymo taisyklės“, į kurias MEKH daro nuorodą savo rašytinėse pastabose. Be to, ACER mini a–c punktuose nurodytas sritis, susijusias atitinkamai su „tinklo saugumo ir patikimumo taisyklėmis“, „tinklų sujungimo taisyklėmis“ ir „galimybės naudotis tinklu suteikimo trečiajai šaliai taisyklėmis“.

103 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad vienintelė sritis, dėl kurios numatyta priimti tinklo kodeksą ir kurios pavadinimas galėtų apimti didinamųjų pajėgumų klausimą, yra ta, kuri nurodyta Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies g punkte, t. y. susijusi su „pajėgumų paskirstymo ir perkrovos valdymo taisyklėmis“. Iš tiesų kitose toje dalyje nurodytose srityse, visų pirma susijusiose su „tinklo saugumo ir patikimumo taisyklėmis“, „prisijungimo prie tinklo taisyklėmis“ ir „galimybės naudotis tinklu suteikimo trečiajai šaliai taisyklėmis“, kurias nurodo ACER, nėra formuluotės, galinčios apimti didinamųjų pajėgumų sukūrimo šiame tinkle klausimą.

104 Reglamento Nr. 715/2009 2 straipsnyje pateiktos terminų ir sąvokų apibrėžtys, vartojamos šiame reglamente, visų pirma 8 straipsnio 6 dalies g punkte. Pajėgumų sąvoka bendrai apibrėžta 3 punkte. Toliau jie nurodomi kartu vartojant pažyminius: 4 punkte – „nepanaudoti pajėgumai“, 16 punkte – „nuolatiniai pajėgumai“, 18 punkte – „techniniai pajėgumai“, o 19 punkte – „sutartyje numatyti pajėgumai“. „Perkrovos valdymas“ apibrėžtas 5 punkte. 21 ir 23 punktuose taip pat minima perkrovos sąvoka, tačiau ją apibrėžiant atitinkamai kaip „sutartinę“ perkrovą ir „fizinę“ perkrovą.

105 Iš šių apibrėžčių matyti, kad pajėgumų sąvoka neginčijamai susijusi su esamais pajėgumais tinkle ir kad perkrovos valdymas numatytas remiantis tame tinkle esančiais pajėgumais. Tačiau nė iš vienos šių apibrėžčių aiškiai nematyti, kad minėtą sąvoką būtų galima suprasti kaip apimančią ir didinamųjų pajėgumų šiame tinkle sukūrimą ar kad „perkrovos valdymas“ galėtų būti aiškinamas kaip reiškiantis galimos perkrovos pašalinimą sukuriant didinamųjų pajėgumų.

106 Taigi, pirma, pajėgumų sąvoka apibrėžiama kaip „didžiausias srautas, <…> kuriuo tinklo naudotojas turi teisę naudotis pagal transportavimo sutarties nuostatas“. Kadangi kalbama tik apie pajėgumus, į kuriuos tinklo naudotojas „turi teisę“, tokia apibrėžtis veikiau reiškia, kad yra numatyti tik realūs tinklo pajėgumai, o ne galimi būsimi pajėgumai.

107 Antra, reikia pažymėti, kad nors Reglamente Nr. 715/2009 yra nemažai pajėgumų sąvokos atmainų, jame nekalbama apie „būsimus pajėgumus“. Tik Reglamento 2017/459 3 straipsnio 1 dalyje Komisija juos apibrėžė kaip: „potencialus būsimas didesnis techninis pajėgumas dėl rinkos veikimu grindžiamų procedūrų taikymo arba potencialus naujas pajėgumas, sukurtas ten, kur šiuo metu pajėgumų neturima, investuojant į fizinę infrastruktūrą arba ilgam laikui optimizuojant pajėgumus; vėliau didinamasis pajėgumas, jei ekonominio vertinimo rezultatai teigiami, paskirstomas [skirtingais atvejais]“.

108 Trečia, nei iš sąvokos „perkrovos valdymas“, nei iš sąvokos „sutartinė perkrova“ ir „fizinė perkrova“ apibrėžčių nematyti, kad numatyta sukurti didinamųjų pajėgumų sprendžiant tinklo perkrovos ar perpildymo problemas.

ii) Dėl Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies kontekstinio aiškinimo

109 Aiškinant Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalį atsižvelgiant į kontekstą, reikia išnagrinėti, ar iš bendros šio reglamento struktūros arba prireikus iš kitų Sąjungos teisės nuostatų matyti, kad pagal minėto reglamento 8 straipsnio 6 dalį įgaliojimai, deleguoti ENTSO-G rengiant tinklo kodeksus ir atitinkamai Komisijai pagal šio reglamento 6 straipsnio 11 dalies pirmą pastraipą, apima didinamųjų pajėgumų sukūrimo tinkle taisykles.

110 Taip nėra, nes išnagrinėjus visą Reglamentą Nr. 715/2009 matyti, kad yra aiškus skirtumas tarp, viena vertus, minėto reglamento 8 straipsnio 6 dalyje išvardytų sričių, dėl kurių ENTSO-G yra kompetentingas patvirtinti atitinkamas taisykles priimant tinklo kodeksus, ir, kita vertus, investicijų, reikalingų siekiant sukurti didinamųjų pajėgumų tinkle, dėl kurių ENTSO-G vykdo tik paramos ir koordinavimo funkciją, reglamentavimo.

111 Tai pirmiausia patvirtina Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 3 dalies b punkte ir 8 straipsnio 10 dalyje minimų ENTSO-G deleguotų įgaliojimų, susijusių su tinklo plėtra, pobūdis.

112 Iš tiesų, viena vertus, nors Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 3 dalies b punkte numatyta, kad ENTSO-G priima visos Sąjungos tinklo plėtros planą, tame punkte patikslinta, kad šis planas yra „neprivalomas“. Be to, pagal to paties reglamento 8 straipsnio 10 dalį šis planas „grindžiamas nacionaliniais investavimo planais“.

113 Antra, nors visos Sąjungos tinklo plėtros planas, kurį ENTSO-G priėmė pagal Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 10 dalį, „parodo“, kaip matyti iš jos c punkto, „investicijų, visų pirma į tarpvalstybinius pajėgumus, trūkumus“, šioje nuostatoje ENTSO-G nesuteikiama jokių įgaliojimų ištaisyti nustatytus trūkumus. Pagal minėto reglamento 8 straipsnio 10 dalies trečią pastraipą jis turi tik galimybę prie šio plano pridėti „kliūčių, kurios trukdo didinti tarpvalstybinius tinklų pajėgumus ir kurios atsiranda dėl skirtingų patvirtinimo procedūrų arba praktikos, apžvalgą“.

114 Tuo remiantis darytina išvada, kad tinklo plėtra visoje Sąjungoje visų pirma yra valstybių narių kompetencija, o ENTSO-G tik koordinuoja valstybių narių kompetencijai priklausančius veiksmus. Todėl prieštarautų Reglamento Nr. 715/2009 vidinei logikai, jeigu būtų aiškinama, kad pagal jo 8 straipsnio 6 dalį ENTSO-G suteikiama teisėkūros kompetencija, kiek tai susiję su taisyklių, kuriomis reglamentuojamas didinamųjų pajėgumų sukūrimas tinkle, rengimu.

115 Antra, tiek iš Reglamento Nr. 715/2009 16 straipsnio, tiek iš šio reglamento palyginimo su Direktyva 2009/73 matyti, kad pajėgumų padidinimo tinkle tvarka minėtame reglamente nenumatyta kaip sritis, kuri vėliau gali būti reglamentuojama remiantis šiuo reglamentu.

116 Pirma, dėl Reglamento Nr. 715/2009 16 straipsnio pažymėtina, kad jame reglamentuotas „pajėgumų paskirstymas“ ir „perkrovos valdymas“, todėl jis apima tą pačią sritį kaip ir tinklo kodeksas, kurį ENTSO-G įgaliotas parengti pagal minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalį ir 6 dalies g punktą.

117 Viena vertus, Reglamento Nr. 715/2009 16 straipsnio 1–4 dalyse nustatytos tikslios perdavimo sistemos operatorių pareigos, susijusios su pajėgumų paskirstymu ir sutartinės bei fizinės perkrovos tinkle valdymu. Vis dėlto šios pareigos susijusios tik su dabartinių pajėgumų paskirstymu ir perkrovos valdymu remiantis tik esamais pajėgumais, t. y. neatsižvelgiant į didinamuosius pajėgumus, galinčius atsirasti dėl būsimų investicijų. Iš tiesų šiose dalyse nekalbama nei apie didinamuosius pajėgumus, nei su tuo susijusias naujas investicijas. Tiesa, naujų investicijų į tinklą klausimas yra aiškiai aptartas šio straipsnio 5 dalyje.

118 Kita vertus, Reglamento Nr. 715/2009 16 straipsnio 5 dalis yra ne tokia imperatyvi, palyginti su pirmomis keturiomis šio straipsnio dalimis. Iš tiesų joje tik nurodyta, kad, pirma, „perdavimo sistemos operatoriai reguliariai įvertina naujų investicijų poreikį rinkoje“ ir, antra, „planuodami naujas investicijas perdavimo sistemos operatoriai įvertina paklausą rinkoje ir atsižvelgia į tiekimo saugumą“. Nenumatyta jokia perdavimo sistemos operatorių pareiga atlikti papildomas investicijas, susijusias su situacija tinkle ar tiekimo saugumu.

119 Antra, reikia pažymėti, kad vienintelės nuostatos, galinčios lemti perdavimo sistemos operatorių pareigą atlikti naujas investicijas į tinklą siekiant sukurti didinamųjų pajėgumų, įtvirtintos Direktyvoje 2009/73, kuri priimta tuo pačiu metu kaip ir Reglamentas Nr. 715/2009 (“trečiojo energetikos paketo“ dalis).

120 Taigi Direktyvos 2009/73 13 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad kiekvienas perdavimo sistemos operatorius pastatytų „pakankamus tarpvalstybinius pajėgumus, skirtus Europos perdavimo infrastruktūrai integruoti, atsižvelgdamas į visą ekonomiškai pagrįstą ir techniškai įmanomą pajėgumų paklausą ir atsižvelgdamas į dujų tiekimo saugumą“. Be to, minėtos direktyvos 22 straipsnio „Tinklo plėtra ir įgaliojimai priimti sprendimus dėl investavimo“ 1 dalyje numatyta, kad „perdavimo sistemos operatoriai reguliavimo institucijai pateikia dešimties metų tinklo plėtros planą, grindžiamą esama ir numatoma pasiūla ir paklausa“. Pagal pastarojo straipsnio 3 dalį šiame plane turi būti daromos „pagrįst[o]s prielaid[o]s apie gavybos, tiekimo, vartojimo ir mainų su kitomis šalimis raidą“.

121 Be to, iš Direktyvos 2009/73 41 straipsnio 1 dalies b ir g punktų matyti, kad reguliavimo institucija turi užtikrinti, kad perdavimo sistemos operatorius laikytųsi pagal Sąjungos teisę nustatytų įpareigojimų, įskaitant tuos, kurie susiję su tarpvalstybiniais klausimais, ir kad ši priežiūros funkcija apima ir perdavimo sistemos operatorių investicijų planus.

122 Ši priežiūros funkcija akivaizdi, be kita ko, Direktyvos 2009/73 22 straipsnio 4–7 dalyse, kuriose nustatyta, kad nacionalinė reguliavimo institucija dėl dešimties metų tinklo plėtros plano turi atitinkamai konsultuotis su visais faktiniais ar potencialiais sistemos naudotojais, patikrinti, ar šis planas yra išsamus, ar jis suderinamas su Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytu visos Sąjungos tinklo plėtros planu, stebėti ir įvertinti dešimties metų tinklo plėtros planą ir prireikus imtis priemonių, jei tinklo operatorius nepadarė investicijų.

123 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad būtent pagal Direktyvą 2009/73 perdavimo sistemos operatoriui nustatyta pareiga skirti investicijų, būtinų, kad tinklas veiktų gerai, ir prireikus sukurti papildomų pajėgumų, be to, valstybė narė turi prižiūrėti, kaip laikomasi šių pareigų per savo nacionalinį reguliuotoją.

124 Be to, reikia konstatuoti, kad jokioje Direktyvos 2009/73 nuostatoje nenumatyta priimti Sąjungos lygmeniu reglamentuojančių teisės aktų, nustatančių, kaip perdavimo sistemos operatoriai turi vykdyti pareigas investicijų srityje ar kaip juos turi stebėti pareigų investavimo srityje nacionalinės reguliavimo institucijos.

125 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors Direktyvos 2009/73 42 straipsnio 2 dalies a punkte, kuriuo remiasi Komisija, akcentuojama nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimo svarba, be kita ko, siekiant „sudaryti sąlygas tinkamam sujungimo pajėgumų, įskaitant naujus jungiamuosius vamzdynus, lygiui užtikrinti“, jame tik nustatyta reguliavimo institucijų pareiga bendradarbiauti „regioniniu pagrindu“. Taigi negalima manyti, kad ši nuostata numato, jog Komisija turi priimti teisės aktus dėl didinamųjų pajėgumų sukūrimo sujungimo taškuose.

126 Todėl išanalizavus Reglamentą Nr. 715/2009 ir Direktyvą 2009/73 darytina išvada, kad teisės aktų leidėjas, priimdamas „trečiąjį energetikos paketą“, siekė, kad atitinkamų Sąjungos taisyklių, susijusių su tinklo plėtra ir didinamųjų pajėgumų kūrimu, įgyvendinimas priklausytų tik valstybių narių kompetencijai, ir šiuo klausimu nesuteikė kompetencijos ENTSO-G ir prireikus Komisijai.

iii) Dėl Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies teleologinio aiškinimo

127 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies teleologiniu aiškinimu, ACER ir Komisija pateikia įvairius argumentus, kuriais siekiama pagrįsti Sąjungos lygmeniu priimamų teisės aktų investicijų srityje, leidžiančių sukurti didinamuosius pajėgumus, pagrįstumą. Taigi jos teigia, jog tam, kad gamtinių dujų vidaus rinka tinkamai veiktų, būtina reguliuoti didžiuosius dujotiekių tinklus, kad šie turėtų pakankamai investicijų ir kad perdavimo sistemos operatoriai, kurie yra natūralūs monopolininkai, nesielgtų taip, kad būtų ribojama konkurencija.

128 Nors Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamente Nr. 715/2009 tikrai būtų galėjęs numatyti didinamųjų pajėgumų tinkle sukūrimą, kad, be kita ko, būtų pasiektas Sąjungos energetikos politikos tikslas, kuriuo siekiama „užtikrinti energijos tiekimo saugumą Sąjungoje“, kaip numatyta SESV 194 straipsnio 1 dalies b punkte, reikia konstatuoti, kad nė vienas iš šio reglamento tikslų neleidžia nustatyti siekio įgalioti ENTSO-G ir atitinkamai Komisiją parengti tinklo kodeksą, apimantį ir investicijų, reikalingų tokiems didinamiesiems pajėgumams sukurti, klausimą.

129 Priešingai, kaip pažymėta šio sprendimo 126 punkte, iš Reglamento Nr. 715/2009 ir Direktyvos 2009/73 matyti, kad priimdamas „trečiąjį energetikos paketą“ teisės aktų leidėjas ketino pavesti tik valstybėms narėms įgyvendinti šioje srityje reikšmingas Sąjungos teisės normas.

130 Šią išvadą patvirtina tai, kas nurodyta Reglamento Nr. 715/2009 parengiamuosiuose dokumentuose. Iš tiesų iš 2009 m. sausio 9 d. priimtos Tarybos bendrosios pozicijos Nr. 12/2009 matyti, kad siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (OL, 2009/C 075E/03, p. 38), ji teikė pirmenybę Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 3 dalies b punkto ir 16 straipsnio formuluotei, nurodytai atitinkamai šio sprendimo 112 ir 118 punktuose, o ne Komisijos ir Europos Parlamento siūlomai formuluotei, taigi nesutiko su nuorodomis į investicijas, susijusias su tinklu ir didinamųjų pajėgumų kūrimu.

131 Viena vertus, dėl Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 3 dalies b punkto MEKH atsakymuose į proceso organizavimo priemones teisingai priminė, kad Taryba, kiek tai susiję su ENTSO-G suteiktu vaidmeniu planavimo srityje, nukrypo nuo Komisijos pasiūlymo ir pasirinko sąvoką „tinklo plėtros planas“, o ne sąvoką „investavimo planas“, be to, pažymėjo, kad šis planas nėra privalomas.

132 Kita vertus, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 715/2009 16 straipsniu, Taryba nepriėmė Europos Parlamento pakeitimo, dėl kurio Komisija būtų davusi sutikimą ir dėl kurio būtų pripažinta perdavimo sistemos operatorių pareiga sukurti didinamųjų pajėgumų įvykdžius procedūrą, panašią į numatytąją pagal Reglamento 2017/459 V skyrių ir aprašytą šio sprendimo 66–73 punktuose.

133 Iš tiesų šiuo pakeitimu siekta Reglamento Nr. 715/2009 16 straipsnyje pridėti pastraipą, kurioje būtų numatyta, pirma, perdavimo sistemos operatorių pareiga „ilgalaikės techninės perkrovos atveju [sureguliuoti] perkrovą papildomais naujais pajėgumais pagal paklausą rinkoje“ ir, antra, jų pareiga imtis pralaidumo pripažinimo procedūrų „siekiant įvertinti paklausą rinkoje“.

134 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad iš pažodinio, kontekstinio ir teleologinio Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies aiškinimo matyti, kad pagal ją ENTSO-G nesuteikiamas joks įgaliojimas į tinklo kodeksą įtraukti taisyklių, kuriomis dujų perdavimo sistemos operatoriui būtų nustatyta pareiga sukurti didinamųjų pajėgumų tame tinkle.

135 Tuo remiantis, darytina išvada, kad Komisija neturėjo įgaliojimų, remdamasi vien Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalies pirma pastraipa, priimti didinamųjų pajėgumų nustatymą reglamentuojančių nuostatų, numatytų Reglamento 2017/459 V skyriuje.

2) Dėl Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalies antroje pastraipoje ir 7 straipsnio 3 dalyje Komisijai suteiktų įgaliojimų apimties

136 Dėl šio sprendimo 99 punkte nurodytų priežasčių reikia patikrinti, ar toks įgaliojimas prireikus galėtų kilti pagal Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalies antrą pastraipą ir 7 straipsnio 3 dalį, pagal kurias Komisijai leidžiama priimant arba keičiant tinklo kodeksą iš dalies pakeisti neesmines minėto reglamento nuostatas.

137 Pagal suformuotą jurisprudenciją pagrindinio teisės akto esminės nuostatos yra tos, kurioms priimti būtinas politinis sprendimas, priskirtinas paties Sąjungos teisės aktų leidėjo atsakomybei (žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Dyson / Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

138 Nustatant, kokios atitinkamos srities nuostatos turi būti laikomos esminėmis, reikia remtis objektyviais įrodymais, kuriuos gali patikrinti teismas, ir atsižvelgti į atitinkamos srities charakteristikas ir ypatybes (žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimą *Dyson / Komisija* (C-44/16 P, EU:C:2017:357, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

139 Nagrinėjamu atveju reikia priminti, kad Reglamento 2017/459 V skyrius prilygsta Reglamento Nr. 715/2009 pakeitimui, lemiančiam tai, kad išplėstas Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies g punkte ENTSO-G pripažįstamas įgaliojimas „gebėjimo paskirstymo ir perkrovos valdymo taisyklių“ srityje, taigi ir Komisijai, nors šis įgaliojimas susijęs tik su tinklo pajėgumais.

140 Dėl šio sprendimo 114–126 punktuose išdėstytų priežasčių iš Reglamento Nr. 715/2009 struktūros ir jo aiškinimo kartu su tuo pačiu metu priimta Direktyva 2009/73 matyti, kad teisės aktų leidėjas priėmė politinį sprendimą atitinkamų Sąjungos teisės normų, susijusių su didinamųjų pajėgumų sukūrimu, įgyvendinimą priskirti tik valstybėms narėms, nedeleguodamas kompetencijos šiuo klausimu ENTSO-G ir prireikus Komisijai. Taigi, remiantis šio sprendimo 137 punkte nurodyta jurisprudencija, reikia konstatuoti, kad Reglamento 2017/459 V skyriaus pakeitimas susijęs su esminiu Reglamento Nr. 715/2009 aspektu, kuriam netaikoma šio reglamento 6 straipsnio 11 dalies antra pastraipa ir 7 straipsnio 3 dalis.

141 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pagal Reglamentą Nr. 715/2009 Komisijai nebuvo suteikta įgaliojimų priimti Reglamento 2017/459 V skyriuje esančių nuostatų, reglamentuojančių didinamųjų pajėgumų nustatymo procesą.

142 Vadinasi, reikia patenkinti neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ir remiantis SESV 277 straipsniu pripažinti, kad Reglamento 2017/459 V skyrius netaikytinas. Iš to matyti, kad Apeliacinės tarybos sprendimas, kuriame taikomas minėtas skyrius, turi būti panaikintas *erga omnes* (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 1 d. Sprendimo *P & O European Ferries (Vizcaya) ir Diputación Foral de Vizcaya / Komisija*, C-442/03 P ir C-471/03 P, EU:C:2006:356, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), ir nėra reikalo priimti sprendimo dėl kitų šiose bylose nurodytų pagrindų.

143 Todėl šiuos ieškinius reikia patenkinti tiek, kiek jie susiję su Apeliacinės tarybos sprendimu.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

144 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ACER iš esmės pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir visas ieškovių patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

145 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

146 Be to, pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį *E-Control* turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Pripažinti nepriimtinu *Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal* (MEKH) ieškinį, kiek jis pateiktas dėl 2019 m. balandžio 9 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) sprendimo Nr. 05/2019**.

2. **Panaikinti 2019 m. rugpjūčio 6 d. ACER apeliacinės tarybos sprendimą Nr. A-004-2019.**

3. **ACER padengia savo ir MEKH bei *FGSZ Földgázszállító Zrt* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Europos Komisija ir *Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control)* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Tomljenović Kreuschitz Schalin

Škvařilová-Pelzl Nõmm

Paskelbta 2022 m. kovo 16 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

I. Ginčo aplinkybės 2

II. Procesas ir šalių reikalavimai 3

III. Dėl teisės 5

A. Dėl ieškinio byloje T-684/19 priimtinumo, kiek jis pareikštas dėl pradinio sprendimo 5

B. Dėl ieškinių pagrįstumo 7

1. Dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumo 7

2. Dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo pagrįstumo 9

a) Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamento 2017/459 nesuderinamumu su Reglamento Nr. 715/2009 teisiniu pagrindu, pagrįstumo 11

b) Dėl antros dalies, susijusios su tuo, kad dėl Reglamento 2017/459 V skyriaus viršijami Reglamentu Nr. 715/2009 Komisijai suteikti įgaliojimai, pagrįstumo 12

1) Dėl Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalies pirmoje pastraipoje ir 8 straipsnio 6 dalyje Komisijai suteiktų įgaliojimų apimties 13

i) Dėl pažodinio Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies aiškinimo . . 13

ii) Dėl Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies kontekstinio aiškinimo. 14

iii) Dėl Reglamento Nr. 715/2009 8 straipsnio 6 dalies teleologinio aiškinimo . 17

2) Dėl Reglamento Nr. 715/2009 6 straipsnio 11 dalies antroje pastraipoje ir 7 straipsnio 3 dalyje Komisijai suteiktų įgaliojimų apimties 18

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų 19